

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci odsúdeného **J. M.** pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2 písm. b/, h/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2012 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného J. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 24. augusta 2011, č. k. 21T/2/2003-1749, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie **sa zrušuje.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 24. augusta 2011, č. k. 21T/2/2003-1749, podľa § 70 ods. 2 Tr. por., § 57 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odsúdeného J. M., nar. X. v Ž., trvale bytom M., okres L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, prenechal riaditeľovi Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (ďalej len „riaditeľ ústavu“) na disciplinárne potrestanie.

Z predmetného uznesenia vyplýva, že vyšší súdny úradník Krajského súdu v Trenčíne JUDr. M. E. uznesením z 1. augusta 2011, sp. zn. 21T/2/2003, priznal obhajcovi JUDr. R. K., ktorý bol odsúdenému J. M. ustanovený, a to Opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. októbra 2010, odmenu za obhajobu a zastupovanie menovaného odsúdeného vo výške 254,88 Eur.

Odsúdený J. M. podal proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu sťažnosť, v ktorej sa neslušne až vulgárne vyjadroval a osočoval sa na adresu vyššieho súdneho úradníka, ktorému bola daná rozhodovacia právomoc vo veci v súlade s rozvrhom práce Krajského súdu v Trenčíne na rok 2011, ako aj Poverením na rozhodovanie predsedom senátu podľa § 3, § 8 ods. 1, 2 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov.

Uznesenie napokon krajský súd odôvodnil tým, že odsúdený sa svojim písomným podaním sťažnosti z 8. augusta 2011 a vulgárnymi výrazmi na adresu vyššieho súdneho úradníka JUDr. M. E. dopustil hrubo urážlivého konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 70 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že nie je dôvod na jeho potrestanie, keďže vyjadril len svoj názor na podvod. Ten videl v tom, že jemu bol obhajca ustanovený bezplatne a nie je teraz dôvod na to, aby on platil odmenu obhajcovi, ktorý mu zámerne poškodil tým, že v dovolaní neuviedol skutočnosti, o ktoré ho žiadal. Vo svojom podaní sa venoval vo veľkej miere i svojej nevine a poprel spáchanie trestného činu vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2 písm. b/, h/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2006, sp. zn. 21T/2/2003 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. marca 2010, sp. zn. 1To/15/2009). Zdôraznil, že v demokratickom štáte by mal mať každý nárok na svoj názor a on sa vo svojom názore nikomu nevyhrážal, nikomu neublížil a nespôsobil ani žiadnu ujmu. Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie.

Navyše žiadal, aby najvyšší súd zrušil aj uznesenie, ktorým bola obhajcovi JUDr. R. K. priznaná odmena za obhajobu (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 1. augusta 2011, č. k. 21T/2/2003-1737), ako aj rozsudok, ktorý bližšie nešpecifikoval a zároveň navrhol, aby bol oslobodený v celom rozsahu. K tomu je potrebné uviesť, že o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 1. augusta 2011, č. k. 21T/2/2003-1737 už bolo rozhodnuté a to uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 24. augusta 2011, č. k. 21T/2/2003-1747, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná. A pokiaľ ide o rozhodovanie

obvineného o jeho vine zo spáchania trestného činu v predmetnej trestnej veci najvyšší súd podotýka, že to nie je predmetom tohto konania (2Tost/41/2011).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 70 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť podaná obvineným J. M. je dôvodná (ale z iného dôvodu ako obvinený uvádza vo svojej sťažnosti).

Podľa § 70 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, alebo policajtovi správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz, alebo nevyhoví výzve alebo predvolaniu podľa tohto zákona, toho môže sudca a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt potrestať poriadkovou pokutou do 1 650 eur; ak ide o právnickú osobu, až do 16 590 eur. **Na možnosť uloženia poriadkovej pokuty musia byť dotknuté osoby vopred upozornené.**

Podľa § 70 ods. 2 Tr. por. ak sa konania podľa odseku 1 dopustí prokurátor, obhajca alebo príslušník v služobnom pomere, môže sa jeho prejednanie prenechať príslušnému orgánu na disciplinárne konanie. Ak sa takého konania dopustí osoba, ktorá je vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, môže sa prenechať riaditeľovi ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody na disciplinárne potrestanie. Príslušný orgán alebo riaditeľ je povinný o výsledku upovedomiť orgán činný v trestnom konaní alebo súd.

Podľa názoru najvyššieho súdu predseda senátu krajského súdu nepostupoval správne, keď odsúdeného prenechal riaditeľovi ústavu na disciplinárne potrestanie bez toho, aby skúmal či boli splnené všetky podmienky podľa § 70 ods. 1 Tr. por. Síce predseda senátu vo svojom rozhodnutí dospel k správne záveru, že v prípade písomného podania (sťažnosti) odsúdeného z 8. augusta 2011 ide o hrubo urážlivé konanie zo strany odsúdeného, ale ďalej sa už nezaoberal, či bol odsúdený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty aj upozornený. Zákonné ustanovenie totiž ako podmienku na uloženie poriadkovej pokuty

(okrem iného) a následnej možnosti prenechania (v tomto prípade) odsúdeného riaditeľovi ústavu na disciplinárne potrestanie podľa § 70 ods. 2 Tr. por. vyžaduje splnenie povinnosti upozorniť dotknutú osobu vopred na možnosť jej uloženia.

Z tohto dôvodu potom najvyšší súd zisťoval splnenie uvedenej povinnosti a zistil, že táto povinnosť počas celého trestného konania splnená nebola. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky musel rozhodnúť tak, že bez ďalšieho zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu.

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že predmetné uznesenie je zároveň aj upozornením pre odsúdeného podľa § 70 ods. 1 Tr. por. To znamená, že pokiaľ sa odsúdený bude správať tak ako to predpokladá toto citované ustanovenie, môže mu byť uložená poriadková pokuta, príp. môže byť prenechaný riaditeľovi ústavu na disciplinárne potrestanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. januára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková